

ת"פ 10001/05/16 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד ירדן עידית אורן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 10001-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי
וכלכלה נ' אורן

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה
נגד
הנאשם ירדן עידית אורן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נוגה בליקשטיין

ב"כ הנאשמת עו"ד אודי ויסבאום

הנאשמת בעצמה

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, במסגרת הסדר דיוני, בעבירה של מסירת תרשומת כוזבת בהצהרה על פי החוק במזיד ובכוונה להתחמק ממס, על פי סעיף 98(ג)(1) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג - 1963 (להלן: "**החוק**"), ובעבירה של שימוש במרמה עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס על פי סעיף 98(ג)(4) לחוק.

2. על פי כתב האישום המתוקן בשנית, עד לחודש אפריל 2011 עסקה הנאשמת בעריכת דין, בין היתר בתחום המקרקעין. מאז שנת 1996 ועד לחודש מרץ 2011 הייתה בבעלותה דירה בבניין מגורים ברחוב הרצל 44 בראשון לציון, הידועה כחלקה 296/10 בגוש 3928 (להלן: "**הנכס**"). מאז שנת 1995, לכל המאוחר, ביצעה הנאשמת את פעילותה כעורכת דין מתוך הנכס, אשר שימש כמשרד עורכי-דין (להלן: "**המשרד**"). בשנים 2005-2011 השכירה הנאשמת שטח במשרד לעו"ד שלמה חוכימה.

3. ביום 14.3.11 מכרה הנאשמת את זכויותיה במשרד לאורן חוכימה, בנו של עו"ד שלמה חוכימה תמורת סך של 825,000 ₪. בעקבות המכירה, הוגש לרשויות מיסוי מקרקעין, ביום 15.3.11, טופס מש"ח בצירוף בקשה לפטור ממס שבח על פי סעיף 49 לחוק בהם הצהירה הנאשמת, בכזב, כי מאז שנת 1990 ועד יום המכירה, שימש הנכס למגורים וכי הדירה הייתה ראויה למגורים מאז שנת 1932. לאור המתואר לעיל הואשמה הנאשמת כי מסרה תרשומת כוזבת בהצהרה על פי חוק ופעלה במרמה, עורמה ותחבולה, במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

הראיות לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה שני תסקירים לעונש אשר התקבלו בעניינה של הנאשמת בתיק אחר המתנהל כנגדה (ת"פ שלום- ראשל"צ 42212-09-15). תסקיר מיום 5.11.17 סומן **ת/1**. תסקיר מיום 1.1.18 סומן **ת/2**. הוגשו שני מזכרים המפרטים ניסיונות לאתר את הנאשמת ומסומנים **ת/3**. הוגש כתב האישום בת"פ 42214-09-15 המתנהל כנגד הנאשמת. כן הוגשו קובלנות אשר הוגשו לבית הדין של לשכת עורכי הדין והכרעות דין, גזר דין ופסק דין שנתנו בקשר לקובלנות, כולם סומנו **ת/4**.

5. מטעם הנאשמת העיד העד אשר חלפון. בעדותו סיפר כי הוא מכיר את הנאשמת למעלה מ- 20 שנה והיה גם לקוח שלה. העד העיד אודות מידותיה הטובות של הנאשמת, לדבריו הנאשמת עוזרת לאחרים ונתנה ממרצה, הונה ואונה במסגרת בית חב"ד לכל הזקוק לעזרה.

6. כן הוגשה מטעם ההגנה אסופת מסמכים רפואיים אשר סומנה **נ/1**. מכתבי הוקרה לנאשמת אשר סומנו **נ/2**, מסמכי רשות המיסים ואישור בדבר החזר מס אשר סומנו **נ/3**. החלטת כופר בעניין שלמה חוכימה אשר סומן **נ/4**. וכן מסמך המלמד על כך שהנאשמת הגישה מסמכים לפקיד שומה בעת חקירתה אשר סומן **נ/5**.

תסקירי שירות המבחן

7. בתסקיר לעונש מיום 5.11.17 (**ת/1**) (להלן: "**התסקיר הראשון**") אשר נערך כאמור במסגרת ת.פ. 42214-09-15, פורט כי התסקיר נערך לאחר פגישה עם הנאשמת ואף מבוסס על מסמכים שהציגה אודות מצבה הרפואי והנפשי, אישור קצבת נכות מטעם המל"ל, והמלצות ומידע אשר התקבלו מגורמי הטיפול במרכז לבריאות הנפש באברבנאל.

8. על פי המפורט בתסקיר, הנאשמת כבת 59, גרושה ואם לשני ילדים בוגרים, אינה עובדת, מתקיימת מקצבת נכות מביטוח לאומי ומתגוררת לסירוגין אצל ביתה וחבריה בחולון. הנאשמת מוכרת למערכת בריאות הנפש מאז שנת 2013 כסובלת מהפרעת אישיות, בלתי יציבה רגשית, דיכאונית ובעברה אף אושפזה מספר פעמים, על רקע ניסיונות אובדניים. ממידע עדכני שהתקבל מגורמי הטיפול במרכז לבריאות הנפש באברבנאל עולה כי הנאשמת טופלה פעם בשבוע בטיפולים פסיכותרפיים, על ידי מספר מטפלים במרפאה. נמסר כי הנאשמת שיתפה פעולה באופן מלא ועשתה שימוש יעיל בטיפול. עקב משברים נפשיים מתמשכים וניסיונות אובדניים, חוסר יציבות ביחסים וקושי בשליטה על דחפים הומלץ על המשך הטיפול (הגם שבמשך תקופה בת מספר חודשים לא הצליחו לאתרה).

9. ביחס לעבירות אשר ביצעה במסגרת ת"פ 42214-09-15 ציין שירות המבחן כי הנאשמת מקבלת אחריות מלאה על ביצוע העבירות, מבטאת חרטה כנה ומצרה עליהן. הנאשמת הסבירה כי התפתה ופעלה לביצוע העבירות מתוך הצורך ברווחים קלים ומהירים, על רקע הוצאות גבוהות הכרוכות בניהול הליך משפטי בעניין רישיון העיסוק שלה מול לשכת עורכי הדין. הנאשמת תיארה תחושות בושה ואשמה לאור התנהלותה הבעייתית והפגיעה בבני משפחתה, אשר הובילו לטענתה להתדרדרות במצבה הנפשי.

10. כגורמי סיכון נלקחו בחשבון מצבה הנפשי המורכב של הנאשמת, היעדר מסגרת קבועה של תעסוקה ומגורים, אופי העבירה בת"פ 42214-09-15 וחומרתה לצד קשייה בוויסות רגשות ודחפים. להתרשמות שירות המבחן, הנאשמת סובלת מהיעדר מערכות תמיכה משמעותיות ומקדמות בחייה. כגורמי סיכוי לשיקום נלקחו בחשבון גילה

המבוגר, היעדר הרשעות קודמות, התייחסותה לעבירה בת"פ 42214-09-15 המשקפת קבלת אחריות מלאה צער וחרטה כנה, מודעותה למורכבות מצבה וקשייה, והמוטיבציה והמחויבות של הנאשמת לטיפול ושיקום אורח חייה. בנוסף, צוינה הירתעותה מההליך המשפטי המתנהל כנגדה. שירות המבחן הוסיף ופירט, כי בעקבות משבר אישי ומקצועי חלה התדרדרות במצבה של הנאשמת, נוכח אובדן הזהות האישית והנתק מבני משפחתה. מאז מתמודדת הנאשמת עם מצוקות רגשיות, נפשיות, חברתיות וכלכליות ומתקשה לתפקד באופן תקין ומקדם.

11. שירות מבחן סבר, כי יש לחזק את כוחותיה של הנאשמת ולאפשר לה להמשיך בתהליך שיקום מצבה ואורח חייה. לכן, הומלץ להעמידה בצו מבחן למשך שנה, במהלכו יפוקח מצבה והשתתפותה בטיפול במרפאה באברבנאל. בנוסף, הומלץ לשקול בחיוב הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 260 שעות. שירות המבחן העריך כי עונש זה יהווה עבור הנאשמת עונש חינוכי ויש בו כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע העבירות באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על הנזק שהסבה.

12. בתסקיר המשלים מיום 1.1.18 בת"פ 42214-09-15 (אשר סומן **ת/2**) (להלן: "**התסקיר השני**") צוין, כי הוצגו לשירות המבחן מסמכים רפואיים על ידי הנאשמת וכן חומרים מהפרקליטות הנוגעים להליך דנן ולהליכים משמעותיים בפני לשכת עורכי הדין, והנאשמת התבקשה להתייחס להליך המשפטי הנדון. על פי המפורט על ידי שירות המבחן, הנאשמת התקשתה להתייחס לבעייתיות בהתנהלותה. ביחס לתלונות כנגדה בלשכת עורכי הדין, הציגה הנאשמת עמדה מטשטשת ומצמצמת. עוד ציינה, כי אינה מודעת לכלל הרשעותיה בלשכת עורכי הדין ובאותה העת בה התנהלו ההליכים המשמעותיים, התמודדה עם מצב נפשי ירוד ואף לא התייבבה לדיונים שהתקיימו בעניינה. על פי התסקיר, החלה הנאשמת לעבוד בחברת תמרוקים אך חלה התדרדרות במצבה הנפשי אשר באה לידי ביטוי בניסיון אובדני, בעקבותיו אושפזה בין התאריכים 1.12.17 - 3.12.17. קצינת המבחן ציינה, לאחר עיון בחומרים הנוגעים למצבה, כי מתחזקת ההתרשמות לפיה מצבה הנפשי של הנאשמת אינו יציב מזה תקופה ממושכת, היא נעדרת מסגרת של מגורים ותעסוקה קבועה וקיימת חשיבות להמשך מעורבות השירות במצבה כגורם סמכותי ומדרבן לפנייתה לגורמי בריאות הנפש וכן כגורם מלווה ומכוון. בנסיבות אלה שב שירות המבחן על המלצתו להשתת צו מבחן ושל"צ.

תמצית טיעוני ב"כ המאשימה

13. ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי אשר נפגע ממעשי הנאשמת הוא ערך השוויון בנשיאת נטל המס. כך הפנתה לפגיעה כלכלית קונקרטית הגורמת לחסרון כיס של המדינה ולפגיעה בהגנה החברתית. לטענתה, במקרה זה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה, שכן יכולת האכיפה בסוג זה של עבירות נמוכה מאוד, לאור הקושי הגדול שבקבלת מידע אודות מהות הדירה, מה שמחייב החמרה בענישה. כן טענה כי ביצועה של העבירה חייב תכנון, חתימה על הטופס והגשתו, ואין המדובר בדחף אקראי. עוד הפנתה לכך שהנאשמת היא הנהנית הבלעדית מביצועה העבירה, כי העבירה בוצעה לשם בצע כסף ולכך שהנאשמת הייתה עורכת דין בתקופה הרלבנטית, כנסיבה לחומרה.

14. ב"כ המאשימה התייחסה לסכום העבירה (₪ 825,000) אך הבהירה כי הנזק לקופת המדינה במקרה זה שנוי במחלוקת בין הצדדים. על פי ההסדר הדיוני בין הצדדים הוסכם כי יטענו בעניין זה במסגרת הטיעון לעונש (פרוטוקול מיום 1.6.17 עמ' 16, ש' 29-31). עמדת המדינה מתבססת על הגדרת הנזק על ידי פקיד השומה לפיה ניכוי השבח שלא שולם הוא בסך 171,256 ₪. לטענת המאשימה, אין לקזז את ההחזר הרעיוני בסך 51,800 ₪ שקיים לזכות הנאשמת בעת בחינת הפגיעה שנגרמה בערכים המוגנים בדמות חסרון הכיס למדינה, שכן המשמעות של ההחזר הרעיוני היא רק לעניין גובה המחדל שלא הוסר. בנוסף, לטענתה אין לתת משקל לטענה לפריסה לאחור בשל הכנסות

נמוכות של הנאשמת בשנים עוקבות. בהקשר זה ציינה כי פקיד שומה מסר שאפשרות הפריסה לאחר התיישנה, ואף טענה כי גם אם טענת ההתיישנות לא תילקח בחשבון, הפער עומד על סכום של כ- 2,500 ₪. בנוסף, לטענתה הפריסה לאחר משפיעה רק על המחדל האזרחי ותיקון תוצאות העבירה, אך אינו נוגע לעצם ביצועה או מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממנה. ב"כ המאשימה הבהירה כי לא הוסר המחדל בתיק זה, הגם שחלק מסכום המחדל נגבה מתוך תשלומים של מס הכנסה בסך של 43,000 ₪, על ידי מיסוי מקרקעין. לכן כיום סכום המחדל לעמדת המאשימה עומד על כ- 130,000 ₪. עוד הדגישה כי החזר החוב לא נעשה באופן אקטיבי על ידי הנאשמת. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה וטענה למתחם עונש שבין 6-14 חודשי מאסר. לטעמה, על עונשה של הנאשמת לכלול רכיב של מאסר בפועל.

15. ב"כ המאשימה הפנתה להיעדר שיתוף הפעולה של הנאשמת עם רשויות אכיפת החוק, חרף הודייתה במפורט בכתב האישום, כיוון שלא התייצבה לדיונים. כן ציינה כי ניתנו לנאשמת אורכות רבות לשם הסרת המחדל ולהמצאת חוות דעת פסיכיאטרית לממונה על עבודות השירות, אך היא לא ביצעה את האמור (עד למועד הטיעון לעונש - ד.א.). בנסיבות אלה, לטענתה, אין להתחשב בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה כסיבה לקולא בגזירת העונש. בנוסף, הפנתה לכך שבמקביל להליך הנדון, התנהל כנגד הנאשמת הליך בת"פ 42214-09-15 בו הורשעה, אך טרם נגזר דינה וכן ל-7 הרשעותיה של הנאשמת בבית הדין של לשכת עורכי הדין. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר הראשון (ת/1) ממנו עולה כי באותו המועד לא סיפרה הנאשמת לשירות המבחן על הרשעותיה בלשכת עורכי הדין וניהול ההליך הפלילי הנדון. כן הפנתה לכך שמהתסקיר השני (ת/2) עולה, כי הנאשמת אינה נוטלת אחריות לעבירה בתיק דנן ולאירועים המפורטים בקובלנות. ב"כ המאשימה הבהירה כי היא מודעת לגילה של הנאשמת ולקשייה הנפשיים ואלה נלקחו בחשבון במסגרת העונש המבוקש וטענה כי לא הוצגו ראיות המעידות על קשיים פיזיים של הנאשמת. עוד ציינה את חשיבות הרתעת הרבים בסוג זה של עבירות. בנסיבות אשר פורטו, מבקשת ב"כ המאשימה להשית על הנאשמת עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשמת

16. ב"כ הנאשמת טען כי במקרה דנן מדובר בעבירות אשר בוצעו במסגרת מעשה אחד לפני כ- 7 שנים, בשל לחץ כלכלי. לטענתו, לא קיים סיכון שהנאשמת תחזור ותבצע עבירה מסוג זה שכן הנאשמת איבדה את רישיון עריכת הדין וירדה מנכסיה. לטענתו, הנאשמת איננה הנהנית הבלעדית מהעבירה, תוך שהפנה לכך שצד נוסף לעסקה, עו"ד חוכימה, ניסה להתחמק מתשלום מס רכישה וסיים עניינו בתשלום כופר (נ/4).

17. באשר לגובה הנזק שנגרם, הפנה ב"כ הנאשמת לכך שכתב האישום תוקן פעמיים ובסופו של יום נמחק הסעיף המציין את סכום הנזק לקופת המדינה- עליו חלוקים הצדדים. בנוסף, הפנה להחזר המס אותו קיבלה הנאשמת בסך 43,000 ₪ (53,000 ₪ כולל ריבית והצמדה) (נ/3) אשר נזקף לטובת המחדל. ב"כ הנאשמת בא בטרוניה כלפי החוקר אשר חקר את הנאשמת ואף טען להגנה מן להגנה מן הצדק שכן לטעמו, לא היה על החוקר להסתפק בכך שחקר את הנאשמת בקשר לביצוע העבירה אלא היה עליו לידע את הנאשמת כי ביכולתה לפרוס את מס השבח על פני 4 שנים. בהקשר זה ציין, כי לא הוגשה חוות דעת על ידי ההגנה לאור קושי כלכלי ובכל זאת טען, כי נוכח הכנסותיה בשנים הרלבנטיות ומדרגות המס הנמוכות לאור הכנסותיה, אם הייתה מתבצעת פריסה, ככל הנראה לא היה נותר כיום מחדל ממעשיה, ואם היה נותר, היה בסכום נמוך כך שלא היו מגישים בגינו כתב אישום. לטענתו כיוון שלא ברור מה היה גובהו של מחדל, על הספק לפעול לטובת הנאשמת. בנוסף, ציין כי הנאשמת שיתפה פעולה באופן אקטיבי לשם הסרת המחדל, בהעברת מסמכים שאפשרו ברור הסכום הקיים במס הכנסה והעברתו על חשבון חובה (נ/5).

18. ב"כ הנאשמת הפנה לכך שהענישה היא לעולם אינדיווידואלית, הדגיש את נסיבותיה האישיות המורכבות של הנאשמת, בת 59, גרושה ולה שני ילדים בגירים. עוד ציין כי כבר בגיל מוקדם ניסתה הנאשמת להתאבד לאור נישואין בעייתיים. לאחר הרשעתה בת"פ 4224-09-15 משפחתה התנתקה ממנה. כיום לנאשמת אין יכולת להתפרנס, היא חסרת כל נכסים, מתגוררת בשכירות עם קרוב משפחה ומתקיימת מקצבת נכות. המסמכים הרפואיים אשר הוגשו מתארים מסכת ארוכת שנים של מצב בריאותי קשה ובעייתי כשהיא נכנסת ויוצאת ממוסדות רפואיים ונוטלת תרופות הגורמות תופעות לוואי קשות. כיום מצבה הנפשי קשה. ב"כ הנאשמת הפנה לסיפא לתסקירים (ת/1 ו- ת/2) ולחשיבות מציאת עבודה לנאשמת לשם שיקומה. כמו כן, הפנה למכתבי התודה שקיבלה הנאשמת בשל התנדבותה לסייע לנזקקים (נ/2) ואף ציין כי עד להרשעתה בת"פ 42214-09-15 הייתה הנאשמת נעדרת עבר פלילי.

19. באשר לטענות המאשימה בדבר קשיים באיתור הנאשמת טען כי הקושי נובע מרשלנות החוקרים ולא בשל התחמקותה מהדין והימנעותה משיתוף פעולה, כשהחוקרים הגיעו לכתובות בהן אינה מתגוררת. ב"כ הנאשמת הוסיף כי הנאשמת רוצה להסיר את המחדל אך במצבה הכלכלי אין ביכולתה לעשות כן. לאור מצבה הכלכלי מבקש להסתפק בהטלת קנס נמוך ולאמץ את המלצת השירות המבחן בתסקירים (ת/1 ו- ת/2) לענישה בדמות של"צ וצו מבחן, הגם שזו ניתנה ביחס לת"פ 42214-09-15, אשר תאפשר לה למצוא מקום עבודה קבוע ולהשתקם.

דבר הנאשמת

20. הנאשמת הצהירה כי היא נוטלת אחריות על מעשיה. לטענתה, לו הייתה יודעת כי ניתן לבצע פריסה של סכום המחדל הייתה פועלת כאמור. עוד טענה כי שיתפה פעולה עם הרשויות באופן מלא ואף הגישה מסמכים בשנת 2014. הנאשמת פירטה באשר למצבה הבריאותי נפשי. לדבריה משפחתה ניתקה את הקשר עמה והיא התמוטטה נפשית וכלכלית. הנאשמת אף הפנתה לנכותה לצמיתות על פי ביטוח לאומי. לדבריה, היא מנסה להשתקם באמצעות טיפולים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים, מנסה למצוא עבודה ומרגישה שכבר נענשה בכך שאיבדה את משפחתה, נשלל רישיון הנהיגה שלה בשל הטיפולים שהיא מקבלת, אין לה נכסים והיא מתקיימת מקצבה של ביטוח לאומי. לדבריה, לאור אשפוזיה בבתי חולים פסיכיאטריים לא התייצבה לדיונים.

מתחם העונש ההולם

21. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. במקרה הנדון הערך החברתי אשר נפגע הוא שוויון נטל המס המביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לשלם מסיהם כנדרש על פי חוק וכמובן פגיעה בקופת המדינה. יש לתת את הדעת אף לפגיעה באמון הנגרמת מביצוע העבירות מהסוג דנן, מששיטת המס מבוססת על האמון הניתן בכך שידווחו דיווחי אמת. נכונה טענת המאשימה לפיה עבירות המס נתפסות לעיתים על ידי כלל הציבור ככאלה שחומרתן פחותה מעבירות אחרות שכן הניזוק הוא גוף ערטיילאי. יחד עם זאת, בתי המשפט עמדו לא פעם על הנזק הרב שמסבות עבירות המס לכלכלת המדינה וצינו את החומרה הגלומה בהן נוכח שכיחותן, הקלות שבביצוען והקושי שבגילויין. כן צוינה חשיבות הרתעת היחיד והרבים בסוג זה של עבירות נוכח מאפייניהן, ואף נקבע כי בסוג של עבירות אלה תינתן הבכורה לאינטרס הציבורי. ראו רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013) (להלן: "עניין אודיז"):

"ביתמשפטזהכברקבע, לאאחת,כיעבירותהמסמתאפיינותבחומרהיתרהנוכחפגיעתןהישירה- בקופההציבורית,

והעקיפה-

בכיסושלכלאזרח,

ולאורחיתרתחתערךשווייןבנשיאתנטלהמס...לאורהלכהזהותוהבפסיקהמדיניתהענישה,

לפיהישלגזוראתדינסשלעברייניהמסתוןמתןהבכורהלשיקוליההרתעה,

ולהעדיפמעלפנינסיובותיהאישיותשלנהאשם ... עודנקבע, כיבגיןעבירותאלו, איןלהסתפק, ככלל,

בהשתתעונשמאסר,

אלאישלמצותאתהדיןעםהעברייניםבאמצעותהטלתעונשמאסרבפועל, המלווהבקנסכספי".

ראו גם: רע"פ 512/04 מוחמד בן נבחאן נ' מדינת ישראל (15.4.2004), עפ"ג 51195/04/15 מחמוד אבו טיר נ'

מדינת ישראל (15.11.2015), עפ"ג 41706/02/15 סאלח כלותי נ' מדינת ישראל (29.4.15), ועפ"ג 800-05-15

מחמד ג'ולאני נ' מדינת ישראל (24.8.15).

22. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, מדובר בהצהרה בטופס מש"ח ובקשה לפטור ממס שבח, בהן הוצהר על

ידי הנאשמת בכזב כי מאז שנת 1990 ועד מועד המכירה שימש הנכס למגורים והיה ראוי למגורים מאז 1932, בעוד

שבפועל שימש את הנאשמת כמשרד עורכי דין ובשנים 2011-2015 אף השכירה שטח ממנו לעו"ד שלמה חוכימה.

במעשיה, פעלה הנאשמת תוך תכנון מוקדם, במרמה עורמה ותחבולה, במזיד ובכוונה להתחמק ממס. אמנם אין

המדובר בעבירה שבוצעה בשיטתיות אלא במעשה אחד (הצהרה כוזבת במש"ח ובקשה לפטור ממס שבח באירוע

אחד). יחד עם זאת, המדובר בעבירה אשר בוצעה בתחום, תוך ניצול השליטה של הנאשמת בנכס ובמידע שברשותה,

לשם העלמת מס. המדובר בעבירות שביצוען קל וגיליון קשה והפיתוי לבצען רב. חומרה נוספת בנסיבות, היא היותה של

הנאשמת עורכת דין בעת ביצוען של העבירות, ואף בעלת ידע בתחום. המצופה ממי שעוסק כעורך דין להקפדה על

שמירת הוראות החוק ועל רמה מוסרית ויושר מעל לזו הנדרשת מאדם מן הישוב. וכך נכתב בעל"ע 3467/00 הוועד

המחוזי של לשכת עו"ד בתל אביב נ' מיכאל צלטנר (18.2.2012):

"ואם עמדנו על חומרתן של עבירות המס המבוצעות על-ידי נישום רגיל מן היישוב, על אחת כמה

וכמה כך הוא לגבי עבירות מס המבוצעות על-ידי עורך-דין הנדרש לשמש דוגמה ומופת להקפדה על

שמירת החוק: "מה נישום רגיל מן היישוב, שעבר עבירת מס כגון זו, תחשב עבירתו כעבירה שיש עמה

קלון, קל וחומר בן בנו של קל וחומר כשאת אותה עבירה ממש מבצע איש מקצוע, הנדרש לרמה

מוסרית ויושר אתי מעל ומעבר לזו שנדרש לה אותו אדם מן היישוב..." (א' גרובר "עבירה שיש עמה

קלון בדיני המס" [18], בעמ' 68-).

23. באשר לנזק הכספי מביצוע העבירות על ידי הנאשמת, ניכוי השבח שלא שולם הוא בסך 171,256 ₪ לפי

עמדת פקיד השומה, אך הצדדים חלוקים באשר לגובהו. לעמדת המאשימה ההחזר הרעיוני עומד על סך 51,800 ₪,

אך ממילא אין להביאו בחשבון בעת בחינת הנסיבות והנזק אלא רק ביחס להסרת המחדל. לעומתה, לטענת הסנגור

ההחזר הוא בסך 53,000 ₪ (כולל ריבית והצמדה) ויש להביאו בחשבון בעת בחינת הנזק לקופת המדינה כחלק

מנסיבות ביצוע העבירה. יש לזכור כי בכל מקרה סכום העבירה הוא בסך 825,000 ₪, והגם שאין המדובר בסכום גבוה

ביותר, עדיין המדובר בסכום שאינו מבוטל. יתר טענותיו של ב"כ הנאשמת ביחס לפריסה, הכנסותיה הנמוכות של

הנאשמת ומדרגות המס הרלבנטיות לא בוססו כנדרש, בהעדר חוות דעת מסודרת והמאשימה איננה מסכימה עם

עמדתו. בנסיבות אלה ניתן לומר במקרה זה וגם אם אין הסכמה ביחס לגובהו של הנזק, כי נגרם נזק לקופת המדינה

ממעשי הנאשמת. סוגיית הפריסה תידון בקשר להסרת המחדלים.

24. צודקת המאשימה בטענתה לפיה הנאשמת היא הנהנת מביצוע העבירות. גם במצב בו גורם נוסף נהנה

מביצועה באופן עקיף (כדוגמת עו"ד חוכימה אשר הגיש בעצמו דו"ח כוזב למיסוי מקרקעין והתחמק ממס רכישה בסך 41,000 (נ/4)), אין בכך כדי להפחית או למתן באופן ממשי את נסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשמת, כוונתה והתחמקותה ממס בביצוע העבירות, ואף תוך שימוש במרמה עורמה ותחבולה.

25. באשר לענישה הנוהגת וטרם בחינתה יש לזכור את אשר נקבע בע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2015):

"תיקון 113 לחוק מדריך את בית המשפט לקבוע בגזר דינו מתחם עונש הולם למעשי הנאשם. מתחם העונש ההולם הוא טווח של עונשים אשר כל עונש שבתוכו יעמוד בעקרון המנחה וייחשב הולם. אין מדובר בטווחי ענישה הנקבעים ביחס לעבירה פלונית; המתחמים משתנים ממעשה עבירה אחד לשני, בהתאם לחומרתו, ומנאשם אחד לשני, בהתאם לאשמו". (שם, פסקה 198 בפרק הדן בע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל).

26. נתתי דעתי לפסיקה אותה הגישו הצדדים. ב"כ המאשימה ציינה כי קיים קושי במציאת פסיקה המלמדת על ענישה רלבנטית בעבירות זהות וביקשה ללמוד גזירה שווה ממדיניות הענישה בעבירות על פי פקודת מס הכנסה. הסנגור הגיש אף הוא פסיקה הנוגעת לשימוש במרמה, עורמה ותחבולה על פי פקודת מס הכנסה. יחד עם זאת, טען כי רבים מפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה קודמים לתיקון 113 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן כי העלמת הכנסות מייצרת מחדלי מס וודאיים גבוהים הרבה יותר מאשר העבירות אותן ביצעה הנאשמת ויש לשקול גם עניין זה. אינני מקבלת את עמדתו זו. כידוע, העלמת הכנסות איננה מייצרת באופן וודאי מחדלי מס, וגם כאשר קיימים כאלה, אלה לא בהכרח גבוהים ממחדלי המס הקשורים לעבירות שביצעה הנאשמת. כזכור, בעת בחינת ביצוע עבירה של השמטת הכנסות נבחן סכום ההכנסה הכוללת של הנאשם, להבדיל מהכנסה חייבת, ולא פעם נטענות טענות בדבר הפסדים חרף מחזורים גבוהים אשר משפיעים על גובה ההכנסה החייבת וקיומה. ממילא, במקרה דנן ניתן ללמוד כי נגרם נזק ממעשי הנאשמת ולא בוססו הטענות בדבר הפריסה והסכומים להם טען הנאשם בהעדרה של חוות דעת.

27. נתתי דעתי לפסיקה אותה הציגה המאשימה המלמדת על הטלת עונשי מאסר ממשיים לריצוי מאחורי סורג ובריח, בגין ביצוע עבירות על פי פקודת מס הכנסה בסכומים דומים, ואף על מתחמים שתחתיתם בחלק מהמקרים כוללת עונש מאסר שלא בעבודות שירות. יחד עם זאת יש לזכור כי באותם מקרים (שחלקם אף קודמים לתיקון 113 לחוק העונשין ולצורך בקביעת מתחמי ענישה), המדובר בעבירות שבוצעו בשיטתיות ועל פני תקופה ארוכה בניגוד למקרה דנן, ויש בכך מימד נוסף של חומרה.

רע"פ 5060/04 הגואל נ' מדינת ישראל (24.2.2005), שם הורשע המבקש על פי הודאתו בביצוע עבירות של העלמת הכנסות בסך של כ-727,000 ₪ על פני מספר שנים, בכך שלא הודיע לפקיד השומה על עסקיו, לא ניהל פנקסי חשבונות, לא הגיש דוחות, וכן בהגשת דוחות הכוללים פרטים כוזבים, בשימוש בעורמה, מרמה ותחבולה. הנאשם לא הסיר את המחדלים. לאור הפער בין ענישת בית משפט השלום (7 חודשי מאסר) לעונש שהושת על ידי בית המשפט המחוזי (30 חודשים מאסר), הועמד עונשו של הנאשם על 24 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 71699/04 מדינת ישראל נ' מחפוד (3.1.2018), שם הורשע המערער לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון. דובר בהשמטת הכנסות בסך של למעלה מ-800,000 ₪ במשך כ-6 שנים. נקבע כי המערער פעל בתחכום בכך שדיווח על הכנסות רק מעסק אחד אך לא דיווח על הכנסותיו מעסקו השני ואף שינה סכומים בחשבונות מס שקיבל

מספקים והוציא חשבוניות מס רק בגין חלק מהסכומים שקיבל. הוטלו על המשיב 9 חודשי מאסר. ערעור שהוגש נדחה.

עפ"ג (ת"א) 56587-07-13 **מדינת ישראל נ' קובי** (27.11.2013), שם הורשע המשיב לאחר שמיעת ראיות בשימוש במרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק או להשתמט מתשלום מס בכך שלמרות שהפסיק לדווח לפקיד שומה על הכנסותיו וסגר את תיק השומה, המשיך משך מספר שנים בעיסוקו, אשר הניב הכנסות בסך של לכל הפחות כ- 730,000 ₪. המשיב לא דיווח לפקיד השומה על עסקו, לא ניהל ספרי חשבוניות ולא הגיש דו"חות. מתחם עונש המאסר נקבע בבית משפט השלום בין 6-15 חודשים ונגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי הרף התחתון של המתחם צריך לעמוד על 8 חודשים לריצוי בפועל, תוך שציין את השיטתיות שבביצוע העבירות ואף את העובדה שלאחר שלמשך שנה חדל מביצוען, שב לבצען, כנסיבה לחומרה. עוד צוין כי חומרת המעשים איננה נמדדת רק על פי סכום המחדל. העבירות בוצעו במשך 4 שנים כשבכל זמן נתון יכול היה הנאשם לחדול מביצוען אך לא עשה זאת.

עפ"ג (י-ם) 51195-04-15 **אבו טיר נ' מדינת ישראל** (15.11.2015), שם הורשע המערער בעבירות של השמטת הכנסה, הכנה וקיום פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבים. בנוסף, שתי עבירות של שימוש במרמה, ערמה ותחבולה ואף הנפקת חשבוניות מס כוזבות בגין עבודות שביצע ע"ש חברה שאינו קשור אליה, מתוך כוונה להתחמק מתשלום מס. נקבע מתחם של 6-14 חודשים בגין העלמת סך של 530,000 ₪. המערער נידון לשמונה חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי ציין כי אין מקום להתערב במתחם שנקבע ואף דחה את ערעור המערער.

28. גם ב"כ הנאשמת הפנה לפסיקה ביחס למדיניות ענישה נוהגת בעבירות דומות על פי פקודת מס הכנסה וטען כאמור כי המדובר בעבירות בהן הנזק הקונקרטי לקופת המדינה גדול יותר:

ת"פ (ת"א) 5175-05-14 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' אגסי** (31.12.2015), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו, במסגרת הליך גישור פלילי, בעובדות כתב האישום המייחס לו שלוש עבירות של שימוש בכל מרמה עורמה או תחבולה במזיד ובכוונה להתחמק אשר בוצעו לאורך 3 שנות מס. סכום ההכנסה שלא דווחה בסך 878,715 ₪. מתחם העונש ההולם בגין האירוע הנדון בנסיבותיו נקבע על ידי בין 6-20 חודשי מאסר בפועל, אשר ברף התחתון יכול וירוצו בעבודות שירות. מתחם הקנס ההולם נקבע בין 20,000 ₪ - 60,000 ₪. על הנאשם גזרתי עונש של מאסר בפועל למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות לצד קנס ומאסר על תנאי.

ב"כ הנאשמת הפנה אף לת"פ (קריות) 55489-12-16 **פרקליטות מחוז חיפה נ' מרדכי חבר** (26.11.2017). על גזר דין זה הוגש ערעור (עפ"ג 18081-12-17) וניתן פסק דין אשר לא צורף ואף אינו מפורסם, כך שלא ניתן להקיש מן המפורט לענייננו מבלי לעיין בו.

29. גם אני מצאתי לנכון להפנות לגזר הדין ופסקי הדין הבאים, המלמדים כי לעיתים, גם בסכומים גבוהים מזה המפורט בכתב האישום, נקבעים מתחמים שהרף התחתון שלהם הוא ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, כל תיק ונסיבותיו:

ע"פ (ת"א) 43832-10-13 **שאול נ' מדינת ישראל** (17.2.2014) הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בהשמטת הכנסה בסך 5,000,000 ₪ לאורך 5 שנים. הייתה מחלוקת בין הצדדים בנוגע לסכום חוב המס של הנאשם, אך בית משפט השלום קבע כי לא ניתן לומר שלא קיים נזק כספי כלל. בית המשפט המחוזי קיבל את מתחם הענישה אשר

נקבע על ידי בית משפט השלום, בין 24-6 חודשי מאסר ומיקם את הנאשם לאור נסיבותיו האישיות וחוסר הבהירות באשר לגובה הנזק, ברף התחתון של המתחם.

עפ"ג (ת"א) 31816-05-13 **מדינת ישראל נ' נבון** (7.10.2013) שם דובר במי שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של השמטת הכנסות, ניהול פנקסים כוזבים ושימוש בכל מרמה, עורמה ותחבולה על פני 5 שנים. סכום ההכנסה אשר הושמטה עמד על סכום של 3,000,000 ₪. הנאשם הסיר את המחדל. במקרה זה נקבע מתחם ענישה של 5 - 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי לא מצא לנכון להתערב בעונש או במתחם שנקבע תוך שנתן דעתו לפרטי הסדר הטיעון בין הצדדים.

30. בשים לב לכך שבמקרה דנן מדובר בביצוע עבירות במעשה חד פעמי. זאת בניגוד למקרים של השמטת הכנסה, בהם בדרך כלל, מדובר בהתנהלות שיטתית על פני תקופה. כמו כן, בשים לב לסכום העבירה, סוגיית המחדל, נסיבות ביצוע העבירה, ומידת הפגיעה הבינונית בערכים המוגנים, מצאתי כי הרף התחתון של מתחם עונש המאסר במקרה זה הוא עונש מאסר בן 6 חודשים אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

31. באשר לקנס, על פי הפסיקה הנוהגת בעבירות מסוג זה, הקנס הוא ממין העבירה ורכיב חשוב ברכיבי הענישה לשם הרתעה ועל מנת שיובהר כי אין תועלת בביצוע עבירות מהסוג הנדון אף בפן הכלכלי. במקרה דנן נתתי דעתי למצבה הכלכלי של הנאשמת ולמצבה הנפשי. כן נתתי דעתי לכך שהנאשמת חסרת נכסים הורחקה לצמיתות מלשכת עורכי הדין ונכה לצמיתות (על פי אישור המוסד לביטוח לאומי), תוך התחשבות באלה, סבורני כי מתחם הקנס ההולם הוא בין 10,000 ₪ ל- 60,000 ₪.

הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

32. במקרה דנן, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחם ואף לא נטען לגביי כך על ידי הצדדים. הנאשמת, בת 58, הודתה בביצוע העבירות במסגרת הסדר דיוני - עובדה זו תיזקף לזכותה. הנאשמת עסקה בעברה בעריכת דין עד אשר הורחקה לצמיתות מלשכת עורכי הדין לאחר שנמצא כי שלחה יד בפיקדון ומעלה בכספי לקוחות בשנת 2009 (בד"מ 27/14). בגין מעשיה אלה אף הורשעה בת"פ 42214-09-15 וטרם נגזר דינה. בנוסף, לאורך השנים הורשעה הנאשמת ב- 7 עבירות, הכוללות בין היתר עבירת הפרת חובת נאמנות ומסירות ללקוח, נטילת כספים ושלילת יד, כמו גם עבירות בעלות זיקה לעבריינות מס על ידי בית הדין של לשכת עורכי הדין, ונגזרו עליה עונשים שונים (ת/4). המפורט לעיל מלמד על צורך בהשתת ענישה קונקרטיה וממשית על הנאשמת לשם הרתעתה.

33. כידוע, בעבירות מסוג זה ישנה חשיבות להסרת המחדל והיא בעלת משמעות בעת שקילת מיקום הנאשמת בתוך המתחם (ראו: רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (25.10.2015)). נתתי דעתי לטענת ההגנה, כסוג של טענה להגנה מן הצדק, לפיה היה על חוקר המס אשר חקר את הנאשמת אודות ביצוע העבירות בשנת 2014 ליידע אותה בעת חקירתה כי ביכולתה לפרוס את השבח על פני 4 שנים. כך לטענתו, בשים לב להכנסותיה, מדרגות המס ונקודות הזיכוי בעניינה, נראה כי במקרה כזה סכום המחדל היה עומד על סך של עשרות אלפי שקלים בודדים והיה מוסר למעשה באמצעות החזר המס שקיבלה **נ/3**. אינני מוצאת לקבל הטענה. אבהיר כי אינני סבורה שעל חוקר מס העוסק בחקירת עבירות לעדכן ולהסביר לחשוד אפשרויות תשלום המחדל האזרחי. אין זה תחום מומחיותו או תפקידו ובוודאי שלא קמה הגנה מן הצדק בהקשר זה בהתאם למבחנים הידועים לתחולתה (ראו: ע"פ 4855/02 **מדינת**

ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776 (2005)). ככל שחפצה בכך, יכולה הייתה הנאשמת להתייעץ ולפעול להסרת המחדל עם מי מטעמה ואין להטיל את מחדלה לעשות כן לפתח חוקר המס. בנוסף, כלל לא בוסס כנדרש אותו חישוב לו טוען ב"כ הנאשמת (ואשר לא אושר על ידי המאשימה). נתתי דעתי לדברי הסנגור באשר לקושי הכלכלי לנאשמת, ואף לדבריו באשר לכך שבמסגרת הסנגוריה הציבורית לא ניתן לערוך או לקבל חוות דעת מרואה חשבון וצר לי על כך. יחד עם זאת, אין בכך להביא לקבלה אוטומטית של הטענה והסכומים שציין ב"כ הנאשמת, בפרט כשמנגד עמדתו של פקיד השומה, כפי שצוינה על ידי ב"כ המאשימה. בנסיבות אלה הטענות הנוגעות לפריסה ומשמעותה נדחות. אמנם סכום הנזק אינו חלק מכתב האישום לאחר תיקונו, יחד עם זאת, אין חולק כי נגרם אף נזק כספי כתוצאה ממעשי הנאשמת, שחלקו תוקן באמצעות החזר המס שקיבלה כאמור.

34. נתתי דעתי למסמכים הרפואיים (נ/1) המלמדים על מצבה הנפשי המורכב של הנאשמת מאז שנת 2013, הכולל ניסיונות אובדניים, ולא אחזור על המפורט בהם. יחד עם זאת ניתן להבין כי מצבה של הנאשמת אינו שפיר, כפי שאף עולה מהתסקירים אשר התקבלו בעניינה ומציירים תמונה עגומה. מהתסקירים (ת/1 ו- ת/2) עולה כי הנאשמת סובלת מהפרעת אישיות, בלתי יציבה רגשית והפרעה דיכאונית. שירות המבחן התרשם כי מצבה הנפשי של הנאשמת אינו יציב מזה תקופה ממושכת, היא נעדרת מסגרת של מגורים ותעסוקה קבועה. נתתי דעתי לגורמי הסיכון והסיכוי שפורטו בתסקירים ואשר פורטו בהרחבה בפתח גזר הדין.

35. בעת בחינת התסקירים, לא ניתן להתעלם מכך שמהתסקיר השני (ת/2) עולה כי הנאשמת איננה לוקחת אחריות מלאה על העבירות בתיק דנן ואף מכך שבעת עריכת התסקיר הראשון (ת/1), והגם שהליך זה היה תלוי ועומד כנגדה, לא עדכנה את שירות המבחן אודותיו ואודות הרשעותיה בבית הדין של לשכת עורכי הדין. יש בכך טעם לפגם ויתכן שיש בכך אף להעיד על סוג של הפעלת מניפולציה מצידה. כך או כך, ההמלצה העונשית שניתנה בתסקיר המבחן ממילא מתייחסת לעבירות בהן הורשעה הנאשמת בת"פ 42214-09-15 ולא לעבירות בענייננו. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מכך כי שירות המבחן המליץ בסופו של יום על המשך תהליך השיקום של הנאשמת.

36. נתתי דעתי לאי התייצבות הנאשמת לדיונים, לטענת ב"כ המאשימה בדבר חוסר שיתוף הפעולה מצידה ולפסיקה אליה הפנתה בנושא (ראו: ת"פ (שלום- כ"ס) 11860/10/10 **מדינת ישראל נ' קוצי עיראקי** (7.9.2015)), אך לא מצאתי ליתן לכך משקל ממש, בפרט נוכח מצבה הנפשי הירוד והעובדה שלפחות לחלק מהדיונים לא התייצבה בשל מצבה המורכב. בנוסף, יש לציין כי מזכרי המאשימה בדבר ניסיונות איתור הנאשמת (ת/3) מתייחסים לכתובות, אשר לאחר בדיקה התברר כי הנאשמת איננה גרה בהן. לצד זאת, לא אתן משקל לזמן שחלף מאז הגשת כתב האישום, שכן דחיות רבות בתיק זה נגרמו בשל אי התייצבות הנאשמת (לעיתים מסיבה מוצדקת ובשל מצבה) או בשל אי איתורה הגם שנערכו ניסיונות לאתרה, כמו גם לצורך קבלת חוות דעת חוזרות מהממונה על עבודות שירות בין היתר בשל כך שהנאשמת לא העבירה לידיו מסמכים רלבנטיים. משקל מסוים יינתן לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום, אך גם הוא מוגבל, שכן מנ/5 עולה כי המדובר בשנתיים בלבד (על פי חותמת פקיד השומה על גבי המסמך). יחד עם זאת, לא הובהר מדוע נדרשו שנתיים לשם הגשת כתב האישום בגין המקרה הנקודתי דנן, בשים לב לכך שהחלטת הכופר בעניינו של עו"ד חוכימה ניתנה בשנת 2014.

37. נתתי דעתי לטענה לפיה על עו"ד חוכימה הושת כופר בעוד שכנגד הנאשמת הוגש כתב אישום, בשל חיסרון כיס. אין בעובדה שהמדובר בעבירה בגינה ניתן להטיל כופר כסף (והרי כך הן עבירות המס), כדי להצדיק או ללמד על כך שיש להטיל ענישה מקלה בשל כך, ודאי כאשר לא ביקשה הנאשמת לשלם כופר בגין העבירות. זו איננה ההלכה ופסקי הדין של בית המשפט העליון החוזרים ומציינים את חומרת עבירות המס רק ממחישים זאת. בנוסף,

ולמעלה מן הצורך אציין, כי ספק אם נכון או ראוי להשוות בין עניינו של עו"ד חוכימה לעניינה של הנאשמת. לבסוף, נתתי דעתי למכתבי התודה וההוקרה וכן לעדותו של אשר חלפון בדבר עזרתה של הנאשמת לנזקקים ואלה ישקלו לזכותה.

38. הנאשמת נשלחה על ידי למציאת מקום השמה לעבודות שירות, חלף חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ובפתח הדיון היום אף התקיים דיון ביחס לבקשת המאשימה לעיון חוזר בהחלטתי זו, וניתנה החלטתי. על פי חוות הדעת העדכנית אשר התקבלה מהממונה על עבודות השירות, נמצא מקום השמה לנאשמת, בבית אבות. במסגרת הדיון היום אף שמעתי את טענות המאשימה כנגד השמתה של הנאשמת בבית אבות או כטענה המהווה שיקול נוסף שיש לשקול במסגרת הבקשה לעיון חוזר ובקשה זו נדחתה על ידי בהחלטתי הנוספת מהיום.

39. טרם מתן גזר הדין התקבלה בקשת המאשימה כי עונש אשר יגזר בתיק זה יגזר במצטבר לעונש אשר יגזר בת"פ 42214-09-15 ולא בחופף לו. מאחר וטרם ניתן גזר הדין באותו עניין, מתייתר הצורך לדון בבקשה.

40. לאחר בחינת כל המפורט לעיל מסקנתי היא שבפרט לאור מצבה הנפשי הסבוך של הנאשמת, לצד הודייתה והסרת המחדל החלקית באמצעות החזר המס, בנסיבותיה המיוחדות עד מאוד, ניתן למקמה בחלק התחתון של מתחם הענישה, גם בראי הנסיבות לחומרה אשר פורטו לעיל. זאת גם בראי המלצת שירות המבחן להמשך שיקומה של הנאשמת תוך טיפול רפואי הדרוש לה. לאחר קבלת חוות דעתו העדכנית של הממונה על עבודות שירות, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות, בבית האבות משען, חולון. הנאשמת תתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 6.1.19 שעה 08:00 לתחילת ריצוי עונשה. הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירה בה הורשעה או כל עבירה מסוג פשע על פי חוקי המס.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 6.1.19. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ד חשוון תשע"ט, 23 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.